

OBROŹ (7) *sb f*

ż (5), z (2), [s].

Pierwsze o jasne; -róż, -r(o)ż-.

sg N obróż (5). ◇ A obróż (1). ◇ pl L obr(o)żach (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Opaska zakładana na szyję; focale Mącz; collare Calep (7) : Focale, Obróż albo zawiązanie nieyákie około łzye Mącz 132b; Calep 214a.

a. *Ochronna albo ozdobna opaska zakładana psu na szyję; mellum, millus Mącz, Calep, Cn; armilla, collare Cn (5) : Pši Brytáńcy zá nimi ze dzwonki biegáią/ W pozłóciŕtych obrożach rozlicznie brzákáią. RejWiz 64, 72v; Millum vel Millus, Obróz ná psy óstremi á kończátemi ćwieczkámí nábita dla wilká chárty zá łzyyę łápáyącego. Mącz 211c; RejZwierc 97; Calep 662a; [Obros/ Millus, et <Mill>um. Volck Nnn4].*

b. *[Narzędzie kaźni:*

Wyrażenie: »obroż żelazna«: weźmi tę obroż żelázną z łzyie moiey/ á włósz ná łzyię corki twey. SkarŻyw 404 (Linde).]

AS